

Den digitale skole – hvor vil vi hen?

Interview med Thomas Østerlund Mortensen, viceskoleleder på Grejsdal Skole. Thomas er uddannet lærer og har en kandidatgrad i it-didaktisk design (plus to Massively Open Online Courses om computerspil og spilelementer i undervisningen).

Hvad er I optaget af på Grejsdal Skole?

Vi er optaget af den fremtidige skole, ikke mindst skolen med skolereformen. Det er innovation, digitale medier og bevægelse, der især optager os. Det skal være fagligt velfunderet, ment på den måde at man som lærer og pædagog skal have tænkt slutmål og evaluering ind i læringsseancen: "Hvorfor skal vi have denne læring, hvad gør den godt for og hvordan kommer vi så bedst derhen?"

Vi har som alle andre skoler lærere med forskellige it-kompetencer. Der er dem, der pædagogisk og didaktisk er velfunderede, men ikke er stærke teknologisk. Og de er dem, der teknologisk stærke, og *samtidig* er de didaktisk stærke og – ikke mindst - gode til at "re-didaktisere" medier, så de virker i undervisningen.

Vi har haft meget glæde af mastermodulet Didaktisk design & dansk. Der har hjulpet med til at der er kommet en helt ny refleksion over brugen af it i fagene. Det er vigtigt for os, at lærerne kan argumentere didaktisk for, hvorfor de gør, som de gør. Det giver bl.a. arbejdet med mastermodulet mulighed for.

Vi er også gået med på KMD Education. Nogle steder, har man valgt at pege på nogle få, som skal være superbrugere, men hos os er alle blevet superbrugere. Det er også her vigtigt for os, at alle kan begrunde, hvorfor de anvender det, de gør. Er der kun én superbruger, som ved *hvorfor*, vi gør tingene på en bestemt måde, så risikerer vi at ejerskabet for processen dør. Vi skal alle have en sund kritisk konstruktiv reflektorisk kultur.

Helt basalt, så er det vigtigt, at vi har et pædagogisk personale, som ikke bare kan sige hvordan man benytter en iPad, men helt grundlæggende kan sige hvorfor. De digitale medier i dag er så intuitive at benytte (og vil blive endnu mere intuitive i fremtiden), at de fleste har mulighed for at sætte sig relativt hurtigt ind i dem – fx iPad. Men det kræver meget mere didaktisk indsigt at kunne begrunde, hvorfor vi rent faktisk anvender iPads. Jeg må indrømme, jeg glæder mig altid over de gange, hvor en lærer åbenlyst siger: "Jeg vil IKKE have digitale medier med i dette læringsforløb, fordi..." og at det så er velfunderet såvel didaktisk/pædagogisk som it-didaktisk.

Vedrørende videndeling og videreuddannelse, så skal vi være meget mere villige til at være sårbare og vise de fejl, vi alle begår... alt andet er direkte i modstrid til basal innovationstankegang. På Grejsdal Skole, har lærerne selv foreslået, at de laver videndelings-eftermiddag, hvor man viser sårbarheder, men også fantastiske læringsseancer. En anden mulighed for lokal videndeling er noget, vi har praktiseret i noget tid, og det er, at hvis et pædagogisk personale har et fantastisk forløb, så er der mulighed for at indkalde en vikar, så andre interesserede kan komme over og se læringsseancen – og efterfølgende sparre omkring dette.

Det er vigtigt at pointere, at videndeling ikke nødvendigvis er kompetenceudvikling. Der skal være indblik i *hvorfor* og *hvordan*, så det ikke bare bliver en umiddelbar "tom" transfer. Vi har rigtig mange muligheder for kompetenceudvikling i Vejle Kommune, men vi må tage fælles ejerskab for processen, så man, når man kommer tilbage til skolen, blive mødt af interesserede kolleger, der gerne vil, og skal, sørge for, at den viden, der er erhvervet, bliver eksplicit. Her skal vi i ledelsen spille en langt større rolle.

Hvor bør den digitale skole bevæge sig hen?

Vi skriver i vores nye vision for skolen:

"For at alle børn kan lykkes, skal høj faglighed, dialog, Innovation, empati og ikke mindst digitale medier karakterisere Grejsdal Skole."

Vi ved, at vi skal uddanne eleverne til et samfund, som vi alle har meget meget svært ved at forstå omfanget af. Der er en lang række jobs, som ikke findes nu - men som kommer hen ad vejen.

Vi er nødt til at danne børnene, så de kan klare sig på et arbejdsmarked, som vil kræve kreativitets- og innovationskompetence. Men også bare basale digitale kompetencer, der er nødvendige, selvom de i højere og højere grad tilgodeser vores kulturelle bagage og dermed bliver mere og mere intuitive. Der skal være en vis omstillingsparathed.

Her er det helt afgørende, at vi kombinerer faglighed med it og innovation. I 2010 tænkte man at "Google var Gud", de havde alle svarene og holdt alle nøglerne. I dag har man revideret det til, at det er de kuratorer der sorterer den viden som Google har, der er Gud. Informationerne er for massive til at vi kan overskue det, derfor må der være nogle som sorterer det lidt for os.

På samme måde har underviserens rolle også ændret sig. Læreren er ikke Gud fordi den har al viden, Læreren er Gud fordi den har en central rolle i at gøre viden tilgængelig, spiselig og jordnær.

Helt basalt skal vi lære eleverne at fordybe sig i stoffet og ikke blive afledt af blinkende bannere og søde japanske killinger med store øjne.

Der er vigtigt, at vi har nogle elever, som kommer parate i undervisningen, men de skal samtidig kunne forlade undervisningen parate. Så de kommer ud i samfundet og er parate til at modtage og give viden. Vores PLC skal være et lærested, værested og værksted, sådan som det står i Uddannelse & Lærings [vision for PLC](#). Vi er overbevist om, at eleverne kommer længst med it, hvis man kombinerer it med innovation. Vi skal uddanne børn, så de hurtigt finder ud af, hvordan de lærer bedst.

